

## RAPPORT 2008/265, NATIONALE OMBUDSMAN, 10 NOVEMBER 2008

Samenvatting	1
Klacht	2
Beoordeling	2
Conclusie	8
Onderzoek	8
Bevindingen	9
Achtergrond	9

### SAMENVATTING

De dochter van verzoeker was bij vonnis van de rechtbank veroordeeld tot het betalen van een bepaalde geldsom. De ingeschakelde gerechtsdeurwaarder probeerde het openstaande bedrag op haar te verhalen. Uiteindelijk legde de gerechtsdeurwaarder beslag op diverse roerende zaken die zich bevonden op het adres waar de dochter van X op dat moment stond ingeschreven, in casu de woning van verzoeker.

Verzoeker klaagde erover dat de gerechtsdeurwaarder ter invordering van de huurschuld van zijn dochter, beslag had gelegd op diverse van zijn inboedelgoederen en voornemens was deze goederen executoriaal te verkopen.

De Nationale ombudsman stelde vast dat de gerechtsdeurwaarder tot tenuitvoerlegging van het vonnis mocht overgaan. Verder was gebleken dat door de gerechtsdeurwaarder eerst tevergeefs via loonbeslag of beslag op een uitkering geprobeerd was de schuld te verhalen. Nu dit niet mogelijk bleek en de schuld door de dochter nog niet was voldaan, mocht de gerechtsdeurwaarder verdergaande maatregelen nemen. Na adresverificatie waaruit bleek dat de dochter van verzoeker inmiddels op een bepaald adres stond ingeschreven ging de gerechtsdeurwaarder uiteindelijk over tot het leggen van beslag op diverse roerende zaken die zich in dat pand bevonden. Uitgangspunt is dat wanneer een gerechtsdeurwaarder beslag legt op zaken waarvan een derde de eigendom pretendeert, het in beginsel aan die derde is om zich tegen het beslag middels een in de wet geregelde procedure te verzetten. Behoudens bijzondere omstandigheden is het niet aan de gerechtsdeurwaarder om onderzoek te doen naar de vraag wie wat in eigendom toebehoort. Volgens de Nationale ombudsman was in dit geval echter sprake van bijzondere omstandigheden nu onweersproken was gebleven dat de gerechtsdeurwaarder ervan op de hoogte was dat verzoeker de hoofdbewoner van het adres was en dat zijn dochter slechts tijdelijk bij hem inwoonde. Hierdoor had de gerechtsdeurwaarder er rekening mee moeten houden dat niet alle roerende zaken in eigendom aan de dochter toebehoorden. Door desondanks op nagenoeg de gehele inboedel beslag te leggen onder de enkele verwijzing dat voor verzoeker de mogelijkheid openstond zijn eigendom aan te tonen, handelde de gerechtsdeurwaarder in strijd met

het redelijkheidsevereiste. Van de gerechtsdeurwaarder had onder de gegeven omstandigheden mogen worden verwacht een selectie toe te passen tussen zaken die mogelijk aan de dochter toebehoorden en zaken die hoogstwaarschijnlijk aan verzoeker toebehoorden. Gerechtsdeurwaarders dienen bij de uitvoering van ambtshandelingen niet alleen rechtmatig, maar ook overeenkomstig de behoorlijkheidsvereisten te handelen.

## KLACHT

Verzoeker klaagt erover dat (medewerkers van) gerechtsdeurwaarder Y. ter invordering van de huurschuld van zijn dochter, beslag heeft/hebben gelegd op diverse van zijn inboedelgoederen en voornemens was deze goederen executoriaal te verkopen.

## BEOORDELING

### Algemeen

1. De rechtbank Maastricht, Sector Kanton, veroordeelde de dochter van verzoeker (hierna: X) bij vonnis van 7 juni 2006 om tegen bewijs van kwijting aan de eisende partij te betalen – de somma van € 2.254,30, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 4 mei 2006 tot de dag der voldoening. En voorts vanaf 1 mei 2006 voor elke maand of gedeelte hiervan, waarin X het gehuurde niet geheel ontruimd ter vrije beschikking van de eisende partij zou hebben gesteld, tot het bedrag van € 398,73 per maand.
2. Op 6 juli 2006 betekende(n) (medewerkers van) gerechtsdeurwaarder Y. (hierna te noemen: Y.) op verzoek van H., zijnde stichting H. Groep te K., bovengenoemd vonnis ex artikel 47 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (zie Achtergrond) middels achterlating in een gesloten envelop op het adres S-plein te K. Op 10 augustus 2006 vond de gerechtelijke ontruiming plaats.
3. Met ingang van 10 augustus 2006 plaatste Y. het adres van X in onderzoek.
4. Op 24 januari 2007 diende Y. een (nieuwe) aanvraag van informatie uit het register van de Gemeentelijke Basis Administratie in teneinde te bezien of X inmiddels een nieuw adres had, welk verzoek op 31 januari 2007 retour werd ontvangen. Uit die gegevens bleek dat X per 27 november 2006 over een nieuw adres in de gemeente K. beschikte, te weten A- straat (...).

5. Bij brief van 31 januari 2007 riep Y. X op dit adres op te voldoen aan de inhoud van het vonnis van 7 juni 2006 en om binnen vijf dagen bronnen van inkomsten kenbaar te maken.
6. Bij brief van 16 februari 2007 stelde Y. X voor de laatste keer in de gelegenheid om het verschuldigde bedrag te voldoen. Y deelde X mee dat, indien zij binnen de gestelde termijn het bedrag niet zou betalen, onmiddellijk zou worden overgegaan tot het leggen van beslag op de uitkering/het salaris van X en tot inbeslagneming van haar goederen en de verkoop daarvan.
7. Op 9 maart 2007 ging Y. bij het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (UWV) en de gemeentelijke sociale dienst na of X over een uitkering beschikte, hetgeen niet het geval bleek te zijn.
8. Bij brief van 20 maart 2007 stelde Y. X wederom in de gelegenheid de schuld zonder beslagkosten te voldoen met het verzoek de bronnen van inkomsten kenbaar te maken.
9. Y. schakelde vervolgens een verhaalsinformatiebureau in teneinde te trachten langs die weg de bronnen van inkomsten van X te achterhalen.
10. Op 4 mei 2007 ontving Y. van het verhaalsinformatiebureau bericht retour waaruit bleek dat het bureau op geen enkele wijze had kunnen achterhalen wat de bronnen van inkomsten van X waren.
11. Bij brieven van 9 mei en 5 juni 2007 en 11 juni 2007 stelde Y. X wederom in de gelegenheid om het verschuldigde bedrag te voldoen. In de brief van 5 juni deelde Y. X mede dat indien zij niet binnen de gestelde termijn betaalde, hij onmiddellijk tot het leggen van beslag op haar uitkering/salaris en tot inbeslagneming van haar roerende goederen en de verkoop daarvan zou overgaan.  
De brief van 11 juni 2007 werd door Y. op 14 juni 2007 retour ontvangen met de mededeling van TNT post: 'brievenbus dicht'.
12. Op 8 augustus 2007 diende Y. een nieuwe aanvraag bij de Gemeentelijke Basis Administratie in teneinde te bezien of X inmiddels een nieuw adres had.
13. Uit het uittreksel uit het register van de Gemeentelijke Basis Administratie voor persoonsgegevens van 13 augustus 2007 bleek dat X met ingang van 2 juli 2007 haar verblijfplaats had aan het G-plein te K.
14. Y. stelde X vervolgens bij brief van 14 augustus 2007, geadresseerd aan het G-plein te K. wederom in de gelegenheid het resterende bedrag binnen vijf dagen na die datum te voldoen en stuurde op 17 augustus 2007 hierover een herinnering, onder vermelding dat indien X niet binnen de gestelde termijn zou betalen onmiddellijk zou worden overgegaan tot het leggen van beslag op haar uitkering/salaris en tot inbeslagneming van haar roerende goederen en de verkoop daarvan.

15. Op 28 september 2007 ging Y. langs aan het adres G-plein (...) te K. teneinde te bezien of beslaglegging zonder de aanwezigheid van politie en de slotenmaker mogelijk was c.q. ter plaatse nog een regeling getroffen zou kunnen worden. Van zijn aanwezigheid en het voorgenomen executoriaal beslag op 12 oktober 2007 liet de deurwaarder ten behoeve van X een schriftelijk bericht achter.

16. Op 3 oktober 2007 nam verzoeker naar aanleiding van voormeld bezoek van Y. namens X telefonisch contact met Y. op.

17. Op 12 oktober 2007 legde Y. in het pand aan het adres G-plein (...) beslag op de volgende in het exploit genoemd zaken:

- 1 kleurentelevisie, merk JVC
- 1 videorecorder, merk Samsung
- 1 dvd speler, merk JVC
- 1 personal computer, merk Compaq
- 1 monitor, merk LG
- 1 printer, merk HP, deskjet 5550
- 1 scanner, merk Medion
- 1 eetkamertafel
- 6 eetkamerstoelen
- 1 koel-vriescombinatie, merk Bauknecht
- 1 vaatwasser, merk Indesit
- 1 schuifdeur kledingkast, 2 deurs
- 1 dressboy
- 1 zonnehemel
- 1 2-deurs kledingkast met 3 laden
- 1 merkloze personal computer
- 1 donker eiken kledingkast, met 2 laden
- 3 salontafeltjes, oosters
- 8 diverse spiegels
- 1 licht eiken tafel met bijbehorende stoel
- 1 Philips televisie
- 1 Sony dvd-speler
- 3 stoffen banken
- 1 donker eiken sidetable
- 2 houten dekenkisten
- circa 25 diverse dvd's
- circa 30 diverse cd's
- 1 Viva mountainbike
- 1 rieten mand met deksel
- 1 2-deurs houten kast
- 1 Packard bell laptop in tas incl. toebehoor

18. Verzoeker uitte vervolgens zijn ongenoegen aan Y. omdat het adres G-plein te K. verzoekers woning betrof, X slechts bij hem inwoonde, en Y. ten onrechte beslag had gelegd op verzoekers goederen. Y. deelde verzoeker op 25 oktober 2007 mee dat de in beslaggenomen goederen die aan verzoeker toebehoorden – mits hij zulks kon aantonen – buiten de geplande openbare verkoop zouden worden gehouden.

19. Op 14 november 2007 trof X een afdoende betalingsregeling, waarmee de geplande verkoop van de roerende zaken kwam te vervallen.

## Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat (medewerkers van) gerechtsdeurwaarder Y. ter invordering van de huurschuld van zijn dochter, beslag heeft/hebben gelegd op diverse van zijn inboedelgoederen en voornemens was/waren deze goederen executoriaal te verkopen. Verzoeker voerde hiertoe aan dat X slechts tijdelijk bij hem inwoonde en dat hij naar aanleiding van het bezoek van Y. aan zijn woning op 28 september 2007 telefonisch contact met Y. had opgenomen, in welk gesprek hij had aangegeven dat hij de bewindvoering van X zou gaan regelen. Verzoeker stelde dat Y. hem in dit gesprek had toegezegd de procedure in afwachting daarvan even stop te zetten.

2. Y. liet in reactie hierop weten de klacht van verzoeker niet gegrond te achten. Hij verklaarde dat de stelling van verzoeker inhoudende dat de behandelend medewerker hem in het telefoongesprek van 3 oktober 2007 zou hebben meegedeeld dat de beslaglegging geen doorgang zou vinden, pertinent onjuist was. Volgens Y. had verzoeker in bedoeld telefonisch onderhoud aangegeven dat X bij hem woonde en dat hij nog voor 12 oktober 2007 contact met het kantoor op zou nemen. Aangezien hij dat naliet, was het, gelet op de melding van 28 september 2007, voor verzoeker overduidelijk wat er op 12 oktober 2007 zou gaan gebeuren. Y. wees er op dat nu verzoeker en X op de hoogte waren van het feit dat op 12 oktober 2007 tot beslaglegging op de in het pand G-plein (...) te K. aanwezige roerende zaken zou worden overgegaan, het op hun weg had gelegen om bij de beslaglegging aanwezig te zijn, teneinde Y. aanwijzing te kunnen doen van de betreffende roerende zaken die op naam van X stonden. Ook wees Y. erop dat Y. vanaf 10 augustus 2006 tot 3 oktober 2007 niets van X had vernomen en dat op 3 oktober 2007 niet door X, maar door haar vader contact met Y. was opgenomen.

## Beoordeling

3. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is.

4. Vaststaat dat X bij het onder het kopje 'Algemeen' onder 1. genoemde vonnis van de rechtbank Maastricht, Sector Kanton van 7 juni 2006 was veroordeeld tot het betalen van een bepaalde geldsom. Voorts is onweersproken gebleven dat X het in voormeld vonnis genoemde bedrag tot het moment dat Y. tot beslaglegging overging niet, althans niet

geheel had voldaan. Dit vonnis is door Y. – in opdracht van H. – op 6 juli 2006 aan X betekend. Hierdoor mocht Y. derhalve tot tenuitvoerlegging van het vonnis overgaan.

5. Uitgangspunt daarbij is dat door een deurwaarder beslag wordt gelegd op zaken van de schuldenaar. Gebleken is dat de gerechtsdeurwaarder daartoe – na het vele malen tevergeefs aanschrijven van X om in der minne tot afspraken te komen – eerst bij het UWV en de Sociale Dienst heeft geïnformeerd of X over een uitkering beschikte teneinde daarop beslag te kunnen leggen. Dit bleek evenwel niet het geval. Daarna is door Y. – overigens zonder resultaat – een verhaalsinformatiebureau ingeschakeld teneinde te achterhalen of X over andere bronnen van inkomsten beschikte. Vervolgens heeft Y. X nogmaals een aantal malen in de gelegenheid gesteld alsnog het verschuldigde bedrag te voldoen. Nu X tot dat moment niet tot (enige) betaling is overgegaan en er voor de gerechtsdeurwaarder op dat moment geen minder ingrijpende maatregelen, zoals loonbeslag of beslag op een uitkering mogelijk waren, mocht hij naar het oordeel van de Nationale ombudsman verdergaande maatregelen nemen.

6. Na een adresverificatie bij de Gemeentelijke Basis Administratie, waaruit bleek dat X op het adres aan het G-plein te K. stond ingeschreven, zijn door Y. op 14 en 17 augustus 2007 wederom brieven naar dat adres gestuurd, waarin werd vermeld dat indien X niet alsnog tot betaling zou overgegaan er beslag zou worden gelegd op haar roerende zaken. Op 28 september 2007 liet Y. een schriftelijk bericht van zijn bezoek aan het G-plein (...) te K. achter, waarin hij zijn voornemen tot het binnentreden van deze woning op 12 oktober 2007 tussen 09.00 en 17.00 uur om beslag te leggen op haar roerende zaken kenbaar maakte. Uit de verstrekte gegevens van de Gemeentelijke basisadministratie kon niet worden opgemaakt wie als hoofdbewoner op voormeld adres stond ingeschreven.

7. Onweersproken is gebleven dat verzoeker begin oktober 2007 telefonisch contact met Y. heeft opgenomen waarin hij Y. duidelijk maakte dat hij de hoofdbewoner van het pand aan het G-plein (...) te K. was en dat X slechts tijdelijk bij hem stond ingeschreven. Vaststaat verder dat Y. op 12 oktober 2007 tot het leggen van beslag op roerende zaken in voornoemd pand is overgegaan.

8. Uitgangspunt bij de beoordeling van de onderhavige klacht dient te zijn dat wanneer een gerechtsdeurwaarder beslag legt op zaken waarvan een derde (niet-schuldenaar) de eigendom pretendeert, het in beginsel aan die derde is om zich tegen het beslag te verzetten. De wet bepaalt op welke wijze een dergelijk verzet moet worden gedaan. De enkele mededeling van een derde dat de beslagen zaken zijn eigendom zijn, noopt de gerechtsdeurwaarder in zijn algemeenheid niet tot het buiten het beslag houden van deze zaken. In het kader van hun ministerieplicht (zie Achtergrond) is het, behoudens bijzondere omstandigheden, niet aan de gerechtsdeurwaarders om onderzoek te doen naar de vraag wie wat in eigendom toebehoort.

9. De Nationale ombudsman is evenwel van oordeel dat in het onderhavige geval sprake is van bijzondere omstandigheden. Nog afgezien van de vraag of het niet op de weg van

Y. had gelegen om bij de Gemeentelijke Basis Administratie na te gaan of er op het gegeven adres nog meerdere personen stonden ingeschreven, is in het onderhavige geval in ieder geval onweersproken gebleven dat Y. er vanaf het moment dat verzoeker daarover begin oktober 2007 telefonisch contact met hem opnam van op de hoogte was dat verzoeker de hoofdbewoner van voornoemd adres was en dat zijn dochter X slechts tijdelijk bij hem inwoonde.

10. Door deze wetenschap had Y. er naar het oordeel van de Nationale ombudsman rekening mee kunnen en ook moeten houden dat niet alle roerende zaken in het pand aan het G-plein (...) te K. in eigendom aan X toebehoorden. Door desondanks beslag te leggen op – zoals uit het exploit van beslaglegging blijkt – nagenoeg de gehele inboedel onder de enkele verwijzing dat voor verzoeker de mogelijkheid bestond zijn eigendom aan te tonen, heeft Y. naar het oordeel van de Nationale ombudsman in strijd met het redelijkheidsvereiste gehandeld. Van Y. had onder de gegeven omstandigheden in redelijkheid mogen worden verwacht bij de beslaglegging – hoe lastig wellicht ook – een selectie toe te passen tussen zaken die mogelijk aan X. toebehoorden en zaken die hoogstwaarschijnlijk aan verzoeker toebehoorden. Hierbij wordt nog opgemerkt dat het in een geval als dit, waarin een kind sinds kort weer is ingetrokken op het ouderlijk adres, bepaald niet voor de hand ligt om van de veronderstelling uit te gaan dat de inboedel van die woning grotendeels aan het kind zou toebehoren. Dat verzoeker, hoewel hij van het voornemen tot beslaglegging door Y. op roerende zaken in zijn woning op de hoogte was, op die bewuste dag niet thuis was, doet aan het vorenstaande niets af.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

#### Slotbeschouwing

Gerechtsdeurwaarders worden bij Koninklijk Besluit benoemd. Indien en voor zover zij ambtshandelingen verrichten (zoals bijvoorbeeld het betekenen van exploiten of ten uitvoerleggen van rechterlijke vonnissen), worden zij als bestuursorgaan aangemerkt. Dit brengt mee dat zij bij de uitvoering van zogenaamde ambtshandelingen niet alleen rechtmatig, maar ook overeenkomstig de behoorlijkheidsvereisten dienen te handelen.

In het onderhavige geval betekent dit het volgende.

Geconcludeerd kan worden dat deurwaarder Y. op grond van de geldende wettelijke bepalingen kon overgaan tot het leggen van beslag op roerende zaken die zich bevonden in het pand waarvan bekend was dat X daar stond ingeschreven. Bij de uitvoering van de beslaglegging heeft Y. evenwel niet, althans onvoldoende, de behoorlijkheidsvereisten die daarop van toepassing waren in acht genomen. Immers, gelet op de omstandigheid dat Y. er van te voren van op de hoogte was dat verzoeker de hoofdbewoner van dat pand was en diens dochter X tijdelijk bij verzoeker inwoonde, had van de deurwaarder op grond van het redelijkheidsvereiste verwacht mogen worden dat hij bij de beslaglegging – hoe lastig wellicht ook – een selectie had toegepast tussen zaken die mogelijk aan X toebehoorden en zaken die hoogstwaarschijnlijk aan verzoeker toebehoorden. Door over te gaan tot het leggen van beslag op een groot aantal zaken waarvan aannemelijk was

dat die aan verzoeker toebehoorden, heeft Y. naar het oordeel van de Nationale ombudsman in strijd met het redelijkheidsvereiste gehandeld. De handelwijze van de deurwaarder, die erop neerkomt dat verzoeker via de daarvoor geëigende procedure op grond van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering maar moet bewijzen dat die zaken zijn eigendom zijn, is weliswaar geheel volgende de wettelijke regels, maar daarom nog niet behoorlijk.

## CONCLUSIE

De klacht over de onderzochte gedraging van Y. Gerechtsdeurwaarders te H. is gegrond wegens schending van het redelijkheidsvereiste.

## ONDERZOEK

Op 17 oktober 2007 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer W. te K., met een klacht over een gedraging van Y. gerechtsdeurwaarders te H.. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van gerechtsdeurwaarder Y., werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd gerechtsdeurwaarder Y. verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tevens werd gerechtsdeurwaarder Y. een aantal specifieke vragen gesteld. Tijdens het onderzoek kregen Y. gerechtsdeurwaarders en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reactie van de deurwaarder gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen en aan te vullen.

Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

- verzoekschrift van verzoeker van 17 oktober 2007;
- reactie van gerechtsdeurwaarder Y. van 26 februari 2008, met bijlagen;
- brief van gerechtsdeurwaarder Y. van 30 september 2008, met bijlage.



## BEVINDINGEN

Zie onder Beoordeling.

## ACHTERGROND

### Gerechtsdeurwaarderswet

#### Artikel 11

"De gerechtsdeurwaarder is te allen tijde verplicht in het gehele arrondissement waarin zijn plaats van vestiging is gelegen de ambtshandelingen waartoe hij bevoegd is, te verrichten wanneer hierom wordt verzocht, tenzij:

- a. met het oog op zijn persoonlijke omstandigheden dit redelijkerwijs niet van hem kan worden verlangd, of
- b. de verzoeker niet bereid is het krachtens deze wet door de gerechtsdeurwaarder aan hem gevraagde voorschot voor het verrichten van ambtshandelingen te voldoen."